

последица руско-турских односа того времена“¹⁾. Вниманието и подкрѣпата на сѣверната империя къмъ Сърбия, обаче, почва да се увеличава, когато надъ Русия се усилюва влиянието на Франция. Така напр., главнокомандуващиятъ рускитѣ войски генералъ Михелсонъ праща на сѣрбитѣ барутъ, муниции за 50.000 пушки и 10 или 12 стари полски топове, както и пари. Праща и двама руски офицери, за да опознаятъ добръ, още отъ какво иматъ нужда сѣрбитѣ²⁾.

Но началото на сръбската държава турятъ не борбитѣ на сръбския народъ, а тия на Русия и Турция, и то слѣдъ букурещкия миръ, сключенъ на 16 май 1812 год. Споредъ точка 8 отъ договора между тия двѣ държави, на Сърбия се дава право да се управлява автономно, като се амнистиратъ и всички сѣрби. Освѣнъ това, ней е позволено да прѣдставя прѣдъ Портата искания относно свободата на богослужението и избора на началниците. Рѣшава се да ѝ се повърнатъ окрѣжитѣ, отнети отъ турцитѣ прѣзъ 1809 год., слѣдъ разбиването на Кара-Георгеовото възстание, като въ сѣщото врѣме се запрѣщава на турцитѣ да се заселватъ въ Сърбия, освѣнъ на ония, които се числятъ по гарнизонитѣ³⁾. Териториялно тя се състои само отъ земитѣ на бѣлградския пашалѣкъ и обема 24,440 кв. клм.⁴⁾. Крайна останала въ Видинския пашалѣкъ, Алексинецъ въ Нишкий, а Крушевецъ и Паракинъ въ Лѣсковечки.

Тѣзи придобивки, обаче, толкова лесни, па и неочаквани за сѣрбитѣ, не ги задоволяватъ. Тѣ замислятъ вече за самостоятелна държава, поставена на широка нога, въ прѣдѣлитѣ на която да влизатъ: Босна, Херцеговина, Бѣлгария, Сирмия и Кроация⁵⁾. Тогава (1809 год.) се явява и тенденцията на Сърбия за разширение къмъ югъ⁶⁾. Разбира се, че това сѣ още само мечти на Кара-Георгя, който, застаналъ на чело на едно възстанишко движение съ много скромни задачи, въз-

¹⁾ Капетан Љ. П. Љубишић. Шеста година српског устанка, војна студија, стр. 12.

²⁾ Тамъ, стр. 21—22. Сѣщо — О сношеніяхъ Россіи съ Сербією. Извлечение изъ сочиненія Михайловскаго-Даниловскаго въ книгата на Л. Ранке „Исторія Сербіи“ Москва 1857, стр. 3 или въ „Србија и Турска у деветнаестом веку“ отъ Л. Ранке, 1892, стр. 516.

³⁾ Резултати војнѣ Россіи съ Турціей отъ Е. А. Вѣловъ. Древная и новая Россія, кн. 8, 1877 г., стр. 335 и 339.

⁴⁾ D-г Јован Цвијић. Географски и културни положај Србије, стр. 3.

⁵⁾ Г. Занетовъ. Бѣлгари на Морава, стр. 66.

⁶⁾ „Депутација са Иваном Југовичем у име српског народа непрестано је постављала захтев својем савезнику, да се помоћу Русије граница Србије рашире; раширено нарочито на југ“. Љ. П. Љубишић. Шеста година српског устанка, стр. 45.